

τούτου. Οὐδὲ βῆμα ἐν θᾷ προβῆτε ἐν τῇ ἀνευρέσει αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἐρευνᾶτε μέσον τοῦ φύλου ὑμῶν.

Ἄλλοθεν ὁ Μεσσίας ἐλευσεται.

Δὲν δύνασθε εἶτι νὰ ἐννοήσητε, ὅτι παρήλθατε οἱ ἄνδρες, δὲν δύνασθε νὰ πεισθῆτε ὅτι ἀποελεῖτε ἐν ὅλον διεφθαρμένον, δὲν δύνασθε νὰ αἰσθανθῆτε, ὅτι καιρὸς πλέον ν' ἀλλάξητε πρὸς ἡμᾶς καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις;

Μικροί! Τί ἔχετε σεῖς νὰ ἀπιδείξητε γενναίον; Σεῖς παραλαβόντες τὸ ἔθνος, ἀσπαῖρον εἶτι ἀπὸ τοῦ μακροῦ ἀγῶνος τὰς πληγὰς, δὲν καθωδηγήσατε διὰ τῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν δουλείαν;

Τυφλοί! Δὲν σὰς ἐμποιεῖ τρόμον τὸ πρὸ τῆς Ἑλλάδος χαῖνον βάραθρον;

Ἐλθετε λοιπόν. Διαδέχθητε παρὰ τὸ λίκνον τὴν μητέρα, τὴν οἰκοδόσποιαν ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ, ἐν τῷ μαγειρείῳ τὴν Κατερίναν.

Ῥάψιμον, κέντημα, μπουγάδες, σιδέρωμα ἔστωσαν τὰ ἔργα σας.

Ἔως πότε θὰ ἡμεθα ἡμεῖς καταδικασμένοι νὰ σὰς παραδίδωμεν τὰ τέκνα μας, ἵνα τὰ μορφοῦτε Κουμουνδούρους καὶ Βελέντζας; Ἔως πότε ἡμεῖς θὰ ὑφίσταμεθα τὴν αἰσχύνην νὰ νομιζόμεθα ὑποδεέστεροι ὑμῶν, πρὸ τῶν ὀποίων καὶ οἱ νάνοι φαίνονται γίγαντες. Ἔως πότε θ' ἀνεχώμεθα νὰ σύρητε πρὸς τὴν ἀπώλειαν τὴν Πατρίδα μας, ἐνῷ αἰσθανόμεθα ἡμεῖς τὴν δύναμιν νὰ τὴν ὀδηγήσωμεν διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ μεγαλείου;

Καταθέσατε τὴν σπάθην· ἐφάνη ἄχρηστος εἰς τὰς χεῖράς σας· λάβετε τὴν βελόνην. Ἄφετε τὸ πηδάλιον τοῦ ἔθνους· εἶνε μέγα καὶ αἱ χεῖρες σας μικραί· λάβετε τὸ πηδάλιον τῆς οἰκίας. Ἄφετε τὰς ἐπιστήμας, ἔχουσιν ὄμματα καὶ αἱ κεφαλαί σας εἰσὶ σκοτειναί· προσκόπτουσιν ἐν αὐταῖς. Λάβετε τὴν κουτάλαν. Δὲν ἔχει ἀνάγκην ἡ πατρίς ἀξιοματικῶν διὰ νόμφην, δικηγόρων διὰ καφενεῖον, πολιτικῶν διὰ ληστείαν, δημοσιογράφων διὰ ψωμί.

Δεῖται πνεύματος, θελήσεως, ἐπιμονῆς.

Καὶ τὰ προσόντα ταῦτα ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς ἡμᾶς τῆς γυναῖκος.

Ἐν ὀνόματι τῆς πονούσης πατρίδος ζητοῦμεν τὴν εἰς χεῖράς μας παράδοσιν τοῦ μέλλοντος αὐτῆς.

Εἰς δαίμονας τὰ ἄρθρα καὶ οἱ σύλλογοι καὶ αἱ συστάσεις σας. Τί δηλοῦσι καὶ τί δύνανται;

Βλακίαν καὶ χαρτοφυλάκιον.

Κάτω οἱ ἄνδρες. Ζήτησαν αἱ γυναῖκες.

Καιρὸς πλέον νὰ μάθῃ ὁ κόσμος, ὅτι ἂν δὲν ὑπάρχουσιν Ἕλληνες σήμερον, αἱ Ἑλληνίδες δὲν ἀπέθανον.

Κάτω οἱ ἄνδρες.

Ἰδοὺ τὸ σύνθημα πάσης πονούσης τὴν πατρίδα ὑπάρξεως.

Κάτω οἱ ἄνδρες, κάτω τὰ προνόμια αὐτῶν.

Θέλομεν ψῆφον. Ἐρχομεν συνείδησιν καὶ θέλησιν. Ἀνάγκη νὰ τὴν δηλώμεν.

Κάτω οἱ ἄνδρες.

Ἀπαιτοῦμεν τὴν παραίτησιν τοῦ ἀνδρὸς ἀπὸ παντὸς ἀφορῶντος τὴν πολιτείαν, καὶ τὴν μεταβίβασιν εἰς τὰς γυναῖκας πάντων τῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων, ὧν οὗτος ἀπολαύει ἤδη.

Τὸ ἀπαιτοῦμεν, τὸ ἀπαιτοῦμεν, τὸ ἀπαιτοῦμεν.

Ἐλπίζομεν, κύριε συντάκτα, ὅτι καὶ τοι ἀνήσεις εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀντιπάλων μας, θέλετε εὐγενῶς ἀναλάβει τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἡμετέρων δικαιωμάτων. Ἐχετε δὲ πεποίθησιν, ὅτι ἂν ποτε δόξοι τῷ Κυρίῳ νὰ ἐπικρατήσωμεν ἐν τῷ

ἀγῶνι, ὃν ἀναλαμβάνομεν, θέλετε τύχει τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς νὰ ἐγγραφῇτε ἐν τοῖς νέοις καταλόγοις τῶν νέων πολιτῶν.

Δεῖξασθε κλπ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ ὧραλου λαοῦ.

Μαρία-Σοφία-Πεπέτσα.

ΗΛΘΕΝ Ο ΧΕΙΜΩΝ

καὶ σὰς χρειάζονται ἂν ὄχι ἀλεξικέραυνα, τοιούτων μόνον ἐναντίον τοῦ Δὲ Κάστρου ἔχετε ἀνάγκην, ἀλλὰ ἀλεξίκαιρα· διότι καὶ ὁ καιρὸς πλήττει φοβερώτερον τοῦ Κεραυνοῦ.

ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ

εἰς τὴν διασκέδασιν τῆς **Désoeure**. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν ξύλων, τὰ καλλιτεχνικώτερα καὶ ποικιλώτερα τῶν σχεδίων, τὰς πρακτικώτερας τῶν ἐφαρμογῶν καὶ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τὰ ἔφερν

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ.

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΖΑΡ ΤΗΣ ΕΤΘΗΝΙΑΣ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Καθέκλας Βιέννης μὲ κλειδώσεις σιδηρᾶς.

Ὑδροδεύλιστήρια πρὸς δραχ. νέας 10.—

Μελάνη τυπογραφικὴ ἢ ὀκτ. δραχ. νέας 3.25

12 κοχλιάρια καὶ 12 πηρούνια δραχ. νέας 7.50

Κλένιας Ἀγγλικαὶ δραχ. νέας 30.—

Καὶ παντὸς εἶδους ἐπιπλα, τρόφιμα, ἀστακοὺς, ποτὰ, οἶνοι Καμπανίας, ὑαλικά, κρύσταλλα, πιατικά, ἀντικείμενα φωτισμοῦ, θερμάνσεως

κλπ. κλπ. κλπ. (δ'—5.)

ΔΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ

καὶ δεσποινίδας, ἐνήλικας, παρήλικας, καὶ ἀπήλικας ἀκόμα ἔφερε τὸ πλουσιώτατον **Ἐμπορικὸν Χουτοπούλου** ἑκατῶν εἰδῶν **Necessaires**, ἀπὸ τῶν πολυτελεστέρων μέχρι τῶν ἐφθηνωτέρων καὶ ἀπὸ τῶν ἀφελεστέρων μέχρι τῶν πλέον κοκκετάρικων, **Ἐν necessaire τοῦ Χουτοπούλου** περικλείει ὁλόκληρον κόσμον διὰ δεσποίνας ἢ δεσποινίδας.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΕΙΡΑ

λευκωμάτων (albums) ἐκ τῶν καλλιτεχνικωτέρων ἐργοστασιῶν τῆς Βιέννης παρὰ τῷ κ. **Χουτοπούλῳ**.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὀδὸς Μουσῶν, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.